

PRIJAVE ZA FALLING WALL LAB 2017

V Ljubljani bo 26. septembra dogodek Falling Wall Lab 2017, ki združuje prebojne inovativne ideje posameznikov. Svoje zamisli in inovativne projekte lahko strnejo v prepričljivo trminutno predstavitev v angleščini ter s tem podrejo zid na poljubnem področju.

bodo naučili, kako podati svojo idejo na najučinkovitejši način in si povečati možnost zmage. Zmagovalec bo predstavil svojo idejo tudi v Berlinu pred tujimi investitorji.

PRVI MADIATLON ZA MLADE

V organizaciji družbe Mediade bo 29. avgusta v Viharnici Doma gospodarstva v Ljubljani prvi Mediatlon za mlade. Vsebinsko je namenjen razvoju prvega slovenskega inženirskega kviza v okviru projekta Inženirji bomo!

INNOVMATCH ZA PAMETNE REŠITVE

V teku je tekmovanje InnovMatch, namenjeno inovativnim in zagonskim podjetjem, razvojnikom, podjetnikom in študentom iz srednje in vzhodne Evrope, ki želijo s pomočjo najnovejše tehnologije razviti pametne poslovne rešitve.

– tudi za slovensko podjetje Sportina. Tri najboljšje rešitve čaka nagradni sklad v vrednosti 15.000 evrov. Rok za prijavo rešitev je 16. oktober, 12. septembra pa bo prva tehnična delavnica.

SOCIALNA VKLJUČENOST Za reševanje dolgotrajne brezposelnosti in zmanjšanje tveganja, da brezposelni zdravejši v revščino in socialno izključenost, je ministristvo za delo namenilo več kot 750.000 evrov.
NIZKE POKOJNINE V Sloveniji je lani 45 odstotkov upokojencev prejelo manj kot 600 evrov pokojnine, 13,9 odstotka pa jih je živelo pod pragom revščine.

Karierni izziv

V Softnetu so nad Slovenci že obupali

V AZIJO PA NE! Kandidati so si premislili, ker je predaleč, ne poznajo jezika, okolja, kulture

Ne pot, to je vprašanje cone udobja

MED BRESCIO IN LJUBLJANO Alessandro Pontoglio pravi, da se ni odšel od doma, le službo ima zunaj Italije

in lokalih, v elektro inštalacijah, inšpekcijskih službah, ne pa tudi za akviziterska dela oziroma prodajo od vrat do vrat).

Dve podjetniški izkušnji

V velenjsko Gorenje se na delo iz drugih občin vozi 57 odstotkov zaposlenih (najdlje 105 kilometrov), od tega je 53 odstotkov moških in 26 odstotkov starejših od 50 let. Za strošek prevoza družba na leto odšteje 2,9 milijona evrov.

B. K., M. BI.

Softnet, operater klasične in mobilne telefonije, ki je z lastnim omrežjem in podjetji navzoče v 17 državah, močno tudi na Daljnem vzhodu, ima pri iskanju ustreznega kadra za delo v tujini precej težav. Išče ljudi s specifičnimi znanji, strokovnjake za tovrstno infrastrukturo, ki jih primanjkuje že v Sloveniji, v Aziji pa še bolj.

za kosilo, izjemoma je treba kdaj »potegniti«. Večina kandidatov meni, da bodo v tujini za veliko denarja malo delali in se veliko zabavali. V resnici se veliko – dela. So pa po drugi strani tudi plače občutno višje kot pri nas.

Večina kandidatov za delo v tujini misli, da bodo tam za veliko denarja malo delali in se veliko zabavali.

»V Softnetu zaposlenim v tujini poleg zelo spodobne plače, dovolj visoke, da brez težav plačujejo nadejno za primerno stanovanje, zagotovimo redno zaposlitev, vso podporo pri pridobivanju vizuma in urejanju potrebne dokumentacije. Znanje angleščine je obvezno. Znanje lokalnega jezika je prednost, ni pa pogoj. Če se kandidat želi naučiti lokalnega jezika, mu to omogočimo, saj je to manjši strošek, ki se obrestuje. Vsem svojim zaposlenim plačamo kakovostno zdravstveno zavarovanje, česar kitajska podjetja, na primer, svojim delavcem ne zagotavljajo.«

Andrej Boštjančič FOTO BARBARA REYA

določen profil, ki ga je težko najti na trgu, bo motiviralo kandidate za boljše delovnih pogoji. Sicer pa po izkušnih Vrtačnikove med iskanci zaposlitve obstaja interes tako za delo v tujini (iskanje prek mreže Eures) kot za terensko delo (v gradbeništvu, prodaji na sejnih oziroma po trgovinah

Alessandro Pontoglio se vsak teden vrača domov. FOTO MATEJ DRUŽNIK

MILKA BIZOVIČAR

Alessandro Pontoglio je član uprave in vodja divizije Poslovanje s podjetji in investicijsko bančništvo v banki Unicredit, zaposlen je v Ljubljani. Vsak konec tedna se odpravi domov, v Italijo, v 400 kilometrov oddaljeno Brescia. Vračajo se tudi hčere, ki študirajo v Milano, Veroni in Benetkah, in tako skupaj preživijo vikende. »Le moja služba je zunaj Italije, nikoli se nisem odšel iz svojega mesta, kjer so moja družina, prijatelji; z njimi se družimo vsak konec tedna,« je povedal Pontoglio, ki je leta 2008 sprejel ponudbo Unicredita – kjer sicer dela od leta 1991 – za delo v banki v Budimpešti.

Dve uri vožnje – nič posebnega

»Tokrat je bila v tem delu Evrope še priložnost za rast, za gospodarstvo in posel v Italiji pa je bil težek čas. Tako sem si dejal, da je to priložnost za nov začetek, da poiščem priložnosti, ki še obstajajo,« je pojasnil odločitev, s katero se je seveda morala strinjati tudi žena. Že prej ni mogel veliko časa preživeti z družino, saj se je vsak dan z vlakom odvil v Milano, od doma je ura vožnje do delovnega mesta v mnogih evropskih mestih nekaj običajnega, mnogim se to celo zdi malo.

Vožnja ni problem, vprašanje je, ali si se pripravljen preseliti iz svojega okolja, zapustiti gnezdo, iti v tujino.

prispelvali k rasti in razvoju družbe. Eden od zanimivih instrumentov, ki ga uporabljajo v tujini, je na primer oprostitev plačila davkov za določeno obdobje ob povratku v domovino. Sam se je enkrat že vrnil v Italijo: V Los Angelesu je končeval MBA, ko je spoznal profesorja iz Italije, ki se je povezoval s študenti in jih spraševal, ali se nameravajo vrniti domov. Organiziral mu je nekaj razgovorov, tudi pri Unicreditu, kjer je začel delati na segmentu velikih podjetij, ukvarjal se je s korporativnimi financami. Z bančništvom se je tako začel ukvarjati po 30. letu. Se ko je študiral, ni mislil, da ga bo karierna pot zanesla v te vode: »Življenje je stvar priložnosti in izzivov,« pravi in poudarja, da delo v državah srednje in vzhodne Evrope, kjer je bil, vendarle ni tako velika sprememba, saj je kultura enaka oziroma zelo podobna. »Če ne potuješ, iščeš razlike, v nasprotnem primeru pa podobnosti. Če celo življenje živiš v Ljubljani, misliš, da so ljudje v Mariboru drugačni, ko se premakneš s svojega praga, pa vidiš, da je podobnosti več kot razlik. Vsaj poskušaj jih najti,« je član uprave banke Unicredit opisal svoje izkušnje.

banke, kulturo, v katero prinašaj svoje izkušnje. »Zagotovo moraš razumeti okolje, kamor prihajaš. To velja že, če greš samo v drugo banko, za tiste, ki pridejo iz tujine, je to samo še pomembnejše,« je poudaril Pontoglio. Pomembno je, da svojo ekipo spoznaš (ob prihodu se je srečal praktično z vsemi zaposlenimi v svoji diviziji), nato pa, da zaupaš v njihovo delo. Medsebojno zaupanje povečuje motivacijo, zavzetost in obrodijo najboljše rezultate.

Sodoben bančnik je odprt

Nasvet mladim študentom, bodočim bančnikom? »Živimo v času velikih sprememb v finančni industriji, tehnologija spreminja način dostave storitev strankam in pričakovanja strank. Sodoben bančnik je torej odprt, da razume stranke in spremlja razvoj ter pozna prihodnje želje in potrebe strank. Na korporativnem področju moramo poznati posel, s katerim se podjetja ukvarjajo, in tehnološki razvoj, da razumemo njihove možnosti in priložnosti,« je opisal sogovornik. Velike spremembe v bančništvu v prihodnjih letih bodo privedle do velikih sprememb v strukturi delovnih mest v panogi, institucije se bodo morale reorganizirati in preoblikovati. V bančni industriji bodo nove velike priložnosti za tiste, ki »ne iščejo službe s tradicionalnim načinom dela. Pripravljeni morajo biti delati različne stvari in profesionalnem življenju – ne le, da se selijo, ampak da opravljajo različne naloge, delajo z različnimi produkti in timi.«

V študentskih letih je čas, da si mladi naberejo čim več izkušenj, da poskusijo različne stvari. Unicredit na primer išče mlade talente, ponuja številne priložnosti: sodelovanje v različnih projektih, organizacija dogodke, kot so hackathoni, omogoča tudi štipendije in opravljanje prakse.

Najhitreje do izkušenj

Izkušnje, ki si jih posameznik nabere v tujini, so zelo dragocene, v Unicreditu zaposlene zelo spodbujajo k temu. Priložnosti, pravi sogovornik, je veliko, saj je banka prisotna na številnih trgih. Za zasebno nekaterih položajev pa je to obvezno: potrebuješ izkušnje in najlažje in najhitreje jih dobiš tako, da se preizkusiš na različnih področjih bančništva in v različnih državah. »Na splošno je veliko priložnosti tako za šolanje kot delo, mladi bi jih morali izkoristiti; mladi Slovenci bi morali te priložnosti uporabiti, da bi zgradili svojo profesionalno kariero,« pravi Pontoglio, istočasno pa bi morala Slovenija razmišljati o tem, kako ljudi, ki si v tujini naberejo izkušnje, privabiti nazaj, saj bi lahko veliko

Spoznati moraš ekipo

Zagotovo pa se je treba pred vključitvijo v nov kolektiv nanj dobro pripraviti. Se pozanimati o tem, kako dela, poskušati razumeti strukturo

Minister, ki je doma na cesti

MED PODČETRTKOM IN PRESTOLNICO Gospodarski minister Zdravko Počivalšek je želel ostati v stiku z družino in svojo kmetijo, zato vsak dan za pot v službo porabi več kot tri ure

NOVICA MIHAJLOVIČ

Šibka mobilnost delovne sile se v številnih ekonomskih analizah Slovenije omenja kot eden dejavnikov, ki Slovenijo delajo neprivlačno za tuje naložbe. Delavci najpogosteje migrirajo v Osrednjeslovensko regijo, ki je poleg upravnega, kulturnega in znanstvenega središča tudi sedež približno tretjine vseh podjetij v državi. Za pogovor o (ne)mobilnosti slovenskih delavcev bi težko našli

Zdravko Počivalšek pravi, da je čas, ko se vozi v službo, lepši del dneva. FOTO JURE ŽEŽEN

Danes se v enem dnevu odpeljemo v München na sestanek in nazaj, enako velja za službene poti v Beograd in druga mesta v regiji.

bolj primerne sogaovornika, kot je minister za gospodarstvo Zdravko Počivalšek, ki vsak dan na cesti med domačim Podčetrkom in Ljubljano preživi okoli tri ure in pol. »Še zdaleč nisem edini, ki tako veliko časa preživim na cesti. Vrsta mojih sodelavcev se od daleč vozi na delo v Ljubljano, da ne omenjam množice dnevnih migrantov na drugih ministrstvih, policistov, vojakov,« pravi Počivalšek. Ob tem je spomnil, da v Sloveniji nimamo težav le z geografsko mobilnostjo zaposlenih, slabo mobilni smo tudi znotraj

organizacij, kar pa je težava bolj v javni upravi kot v gospodarstvu. Razlika med Počivalškom in drugimi dnevnimi migranti je seveda v tem, da ima minister voznika in službeni avto, drugi vozači pa se organizirajo po svojih najboljših močeh tako, da se vozijo skupaj in prihranijo pri gorivu ter si olajšajo pot. »Celotno kariero sem v avtomobilu, nikdar prej, dokler nisem postal minister, nisem imel voznika in voznika mi nikoli ni predstavljala velike obremenitve. Zdaj, ko voznika imam, mi je del

dneva, preživeti v avtu, lepši del dneva, lahko ga koristno porabim denimo za pogovore, ki mi jih ni uspelo opraviti čez dan,« pravi Počivalšek.

Včasih je bilo treba na poti do Ljubljane na malico

Čeprav se veliko Slovencev vsak dan vozi na drugi konec države ali celo v sosednje države na delo, še vedno prevladuje miselnost, da je ena ura za pot v službo prevelika izguba časa, da bi sprejeli delo v oddaljenem kraju. Ob tem velja spomniti, da se našim tekmečem

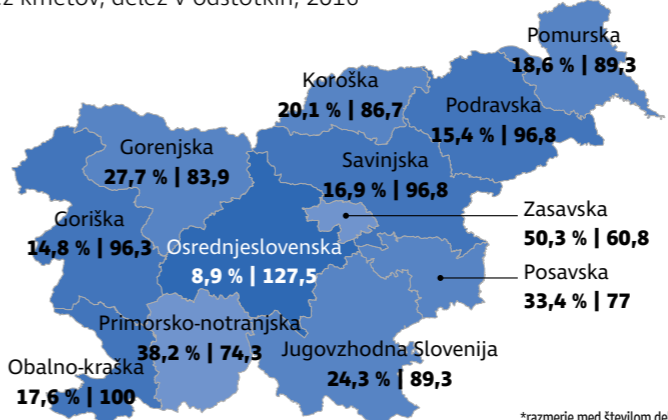
na evropskem trgu dela v Nemčiji, na Poljskem, v Veliki Britaniji, Franciji in drugih državah ena ura za pot na delo ne zdi nič posebnega. »Razumevanje razdalje se s časom, z razvojem infrastrukture in s spreminjanjem sveta spreminja. Sam se spomnim, kako je bilo v začetku 80. let pot v Ljubljano pravi projekt, tja in nazaj grede smo se ustavili za malico. Danes pa se v enem dnevu odpeljemo v München na sestanek in nazaj, enako velja za službene poti v Beograd in druga mesta v regiji,« pravi Počivalšek. Ker kljub težavam Evropske unije še vedno živimo v EU brez meja, Počivalšek svojim otrokom in njihovim vrstnikom polaga na srce, naj se kar pripravijo, da je krog, v katerem bodo sami iskali zaposlitev, bistveno širši od tistega, v katerem so službo iskali on in njegovi vrstniki.

Minister je lahko kmet le, če si pametno organizira dan

Počivalšek s službenim avtomobilom na leto prevozi osupljivih 120.000 kilometrov. To pomeni, da svoj zasebni avto ta čas uporablja bolj malo. Eden ključnih razlogov, da se med ministrom in tujimi predstavniki ni želel preseliti v prestolnico, je, da je želel ostati v stiku s svojo kmetijo. »Seveda sem še vedno kmet, samo delo sem si moral drugače organizirati. Ker sem veliko na cesti, sem malo na traktorju. Ta zdaj dela morda 200 ur, 1000 ur na leto pa je spodnja meja rentabilnosti traktorja. Imam le še dva konja in deset telic, pa še ti se bolj kot ne sami pasejo,« o navezovanosti na domačo zemljo pove minister, kmet in dnevni migrant Zdravko Počivalšek.

Delovno aktivni, ki delajo zunaj regije bivališča

brez kmetov, delež v odstotkih, 2016

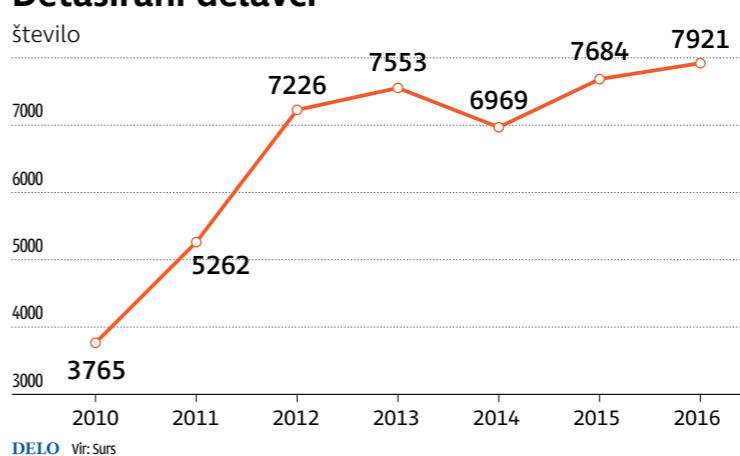

delež migrantov | IDM* Slovenija: 18,8 % | 100

INDEKS DELOVNE MIGRACIJE (IDM*)

- izrazito delovne (116 ali več)
■ zmerno delovne (96-115,9)
■ šibko bivalne (76-95,9)
■ zmerno bivalne (56-75,9)
■ pretežno bivalne (36-55,9)
■ izrazito bivalne (35,9 ali manj)

Detajširani delavci

418.000 delavcev oziroma več kot polovica vseh delovno aktivnih prebivalcev Slovenije se je v letu 2016 na delo vozilo v drugo občino

151.500 je bilo medregijskih dnevnih migrantov oziroma 18,8 odstotka delovno aktivnih prebivalcev

77.000 se jih je na delo vozilo iz ene v drugo kohezijsko regijo

DELO Vr: Sus